

взаємозв'язків структурних підрозділів, ефективності реалізації маркетингової діяльності тощо.

Підсумовуючи, варто зазначити, що підвищенню ефективності функціонування вітчизняних підприємств у сучасних умовах господарювання сприятиме застосування раціонального маркетингового управління, яке ґрунтується на розробці та реалізації маркетингової стратегії.

Список використаних джерел

1. Маркетинг підприємства: навч. посіб. / Л.В. Балабанова, В.В. Холод, І.В. Балабанова. – К.: Центр навч. літ., 2012. – 612 с.

2. Палка І.М. Вдосконалення системи управління маркетинговою діяльністю на підприємстві / І.М. Палка // Ефективна економіка. – 2015. – №11. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/11_2015/25.pdf

*О. О. Беспрозванних,
аспірант НТУ «ХПІ»*

П. Г. Перерва

*доктор екон.наук, професор, завідувач кафедри менеджменту
інноваційного підприємництва та міжнародних економічних відносин
НТУ «ХПІ»*

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ ВИТРАТ НА ІННОВАЦІЇ

Прагнення України щодо набуття статусу повноправного члена європейської спільноти та вибір євроінтеграційного вектору розвитку обумовили загострення конкуренції з боку європейських виробників і спричинили необхідність структурної перебудови вітчизняної економіки в напрямі формування конкурентоспроможної економічної інфраструктури, здатної достойно представити нашу державу на європейській арені. Вирішення цього завдання обумовило необхідність запровадження інноваційної моделі розвитку національної економіки, пріоритетами якої є впровадження освітньої, наукової та науково-технічної діяльності, здійснення заходів з концентрації інвестиційних ресурсів на реалізації інноваційних проектів [1, 3].

В даному контексті доцільно дослідити особливості фінансування інновацій промисловими підприємствами. Динаміка розподілу інноваційних підприємств за джерелами фінансування витрат на інноваційну діяльність надано в табл.1.

Дані табл.1 свідчать про переважання в загальній сукупності інноваційних підприємств суб'єктів господарювання, які здійснювали фінансування інноваційних витрат за рахунок власних коштів, їх частка становить у 2010 р. – 59,4%, у 2012 р. – 63,9%, у 2013 р. – 72,9%, у 2015 р. – 97,2, у 2016 р. – 94,9%, у 2017 р. – 84,5%, у 2018 р. – 88,2%.

Таблиця 1

Розподіл джерел фінансування витрат на інноваційну діяльність [2]

Період	Загальна сума витрат	Власні кошти		Кошти державного бюджету		Кошти іноземних інвесторів		Інші джерела	
		млн. грн.	%	млн. грн.	%	млн. грн.	%	млн. грн.	%
2010 рік	8 046	4 775	59,4	87	1,1	2 411	30,0	772	9,6
2011 рік	14 334	7 586	52,9	149	1,0	57	0,4	6 542	45,6
2012 рік	11 481	7 336	63,9	224	2,0	995	8,7	2 926	25,5
2013 рік	9 563	6 973	72,9	25	0,3	1 253	13,1	1 311	13,7
2014 рік	7 696	6 540	85,0	344	4,5	139	1,8	673	8,7
2015 рік	13 814	13 427	97,2	55	0,4	59	0,4	273	2,0
2016 рік	23 230	22 036	94,9	179	0,8	23	0,1	991	4,3
2017 рік	9117,5	7704,1	84,5	227,3	2,5	107,8	1,2	1078,3	11,8
2018 рік	12180,1	10742,0	88,2	639,1	5,2	107,0	0,9	692	5,7

За результатами проведеного даного можна зробити наступні висновки:

- сучасний стан матеріально-технічного забезпечення вітчизняного бізнесу характеризується критично високим рівнем зношеності виробничих фондів, що обумовлює низьку конкурентоспроможність вітчизняної продукції на внутрішньому ринку та відсутність попиту на неї на зовнішніх торгових площах;

- сучасні реалії інноваційної діяльності в Україні характеризуються існуванням значного переліку організаційно-економічних механізмів комерціалізації науки та трансферу технологій;

- незважаючи на розмаїття форм взаємодії учасників інноваційно-інвестиційних процесів та їх значну чисельність, сьогодні спостерігається: зниження інноваційної активності промислових підприємств; невідповідність істотної частки пропонованих в Україні інновацій існуючому попиту, що обумовлює їх трансфер з-за кордону; незначна увага вітчизняними інноваційними підприємствами до організаційних та маркетингових інновацій як необхідних складових інноваційного потенціалу промислового підприємства в умовах глобалізації; переважання інновацій у низько-технологічному секторі виробництва, що обумовлює низьку наукоємність та невисоку вартість пропонованої національними товаровиробниками продукції; переважання в загальній сукупності інноваційних підприємств таких, що здійснюють фінансування інноваційних витрат за рахунок власних коштів, недостатність яких внаслідок зниження ефективності бізнесу через макроекономічну нестабільність в країні обумовлює падіння інноваційної активності підприємств.

Список використаних джерел

1. Про затвердження Програми розвитку інвестиційної та інноваційної діяльності в Україні: Постанова КМУ №389 від 2 лютого 2011 р.

2. Сайт державної служби статистики України.- URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Pererva P.G. Kocziszky György, Szakaly D., Somosi Veres M. Technology transfer.- Kharkiv-Miskolc: NTU «KhPI», 2012. — 668 p.
4. Перерва П.Г. Комплаенс-программа промышленного предприятия: сущность и задачи / П.Г.Перерва // Вісник Нац. техн. ун-ту «ХПІ» : зб. наук. пр.- Сер. : Економічні науки. – Харків : НТУ "ХПІ", 2017.– № 24 (1246).– С. 153-158.
5. Гончарова Н.П., Перерва П.Г., Яковлев А.И. Маркетинг инновационного процесса // Учебное пособие - К.: ВИРА-Р, 1998.- 267с.
6. Перерва П.Г., Коциски Д., Верес Шомоши М., Кобелева Т.А. Комплаенс программа промышленного предприятия.– Харьков-Мишкольц : ООО «Планета-принт», 2019. – 689 с.
7. Гончарова Н.П., Перерва П.Г., Яковлев А.И. Новые технологические системы: качество, потребность, эффективность. К.: Наукова думка, 1989.- 176с.
8. Перерва П.Г. Управление маркетингом на машиностроительном предприятии / Учеб.пособие.- Харьков : «Основа», 1993.- 288с.
9. Перерва П.Г., Коциски Д., Верес Шомоши М., Кобелева Т.А. Комплаенс программа промышленного предприятия.– Харьков-Мишкольц : ООО «Планета-принт», 2019. – 689 с.
10. Ткачова Н.П., Перерва П.Г. Розвиток методів аналізу фактичного стану конкурентних переваг підприємства // Економіка розвитку. – 2011. – № 4. – С. 116-120.
11. Перерва П.Г. Трудоустройство без проблем (искусство самомаркетинга). – Харьков : Фактор, 2009. – 480 с.
12. Перерва П.Г. Самомаркетинг менеджера и бизнесмена.- Ростов н/Д: Феникс, 2003. - 592 с.

В. І. Бенчак,
магістр

І. В. Нагорна

*кандидат екон. наук, старший викладач кафедри економки та обліку
Харківського торговельно-економічного інституту КНТЕУ*

ОСНОВНІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ ТА СКЛАДАННЯ КОНСОЛІДОВАНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Характерними ознаками сучасної вітчизняної економіки є об'єднання окремих суб'єктів господарювання у консолідовані групи, що складаються із материнських, дочірніх і асоційованих компаній. Консолідована фінансова звітність слугує різновидністю фінансової звітності і призначена для характеристики фінансового стану та фінансових результатів діяльності групи суб'єктів господарювання, що базуються на відносинах контролю. Складання